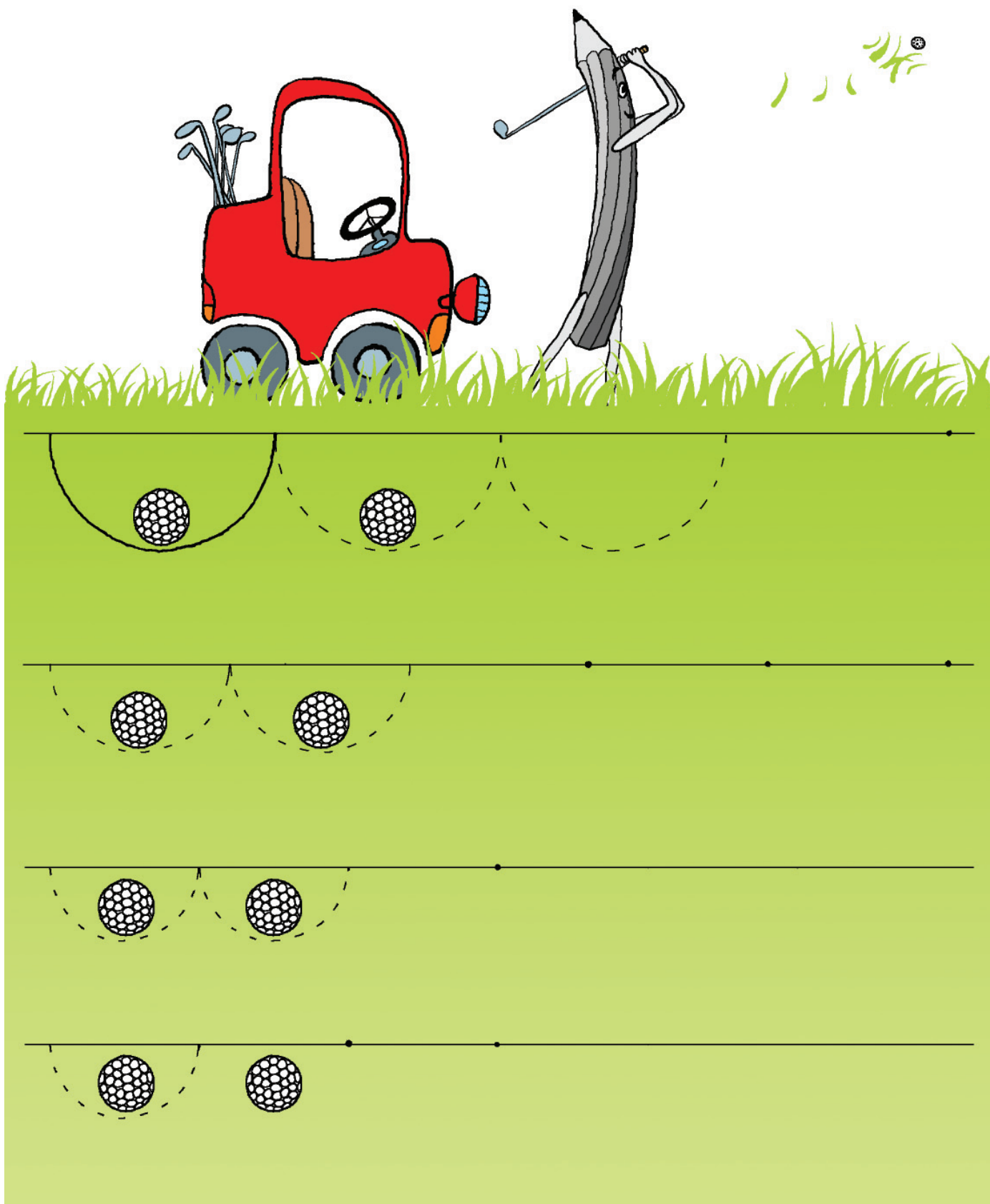

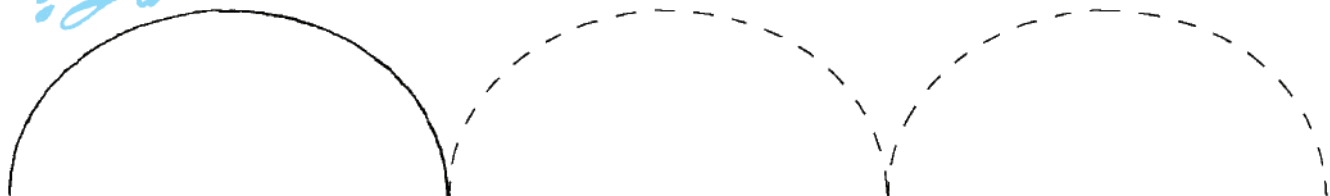
„Skotové hrají, stejně jako Angličané, často golf. Golfových jamek mají opravdu hodně, více než u nás,“ pokračovaly tužky ve vyprávění.

Spodní oblouk kreslíme zleva doprava.

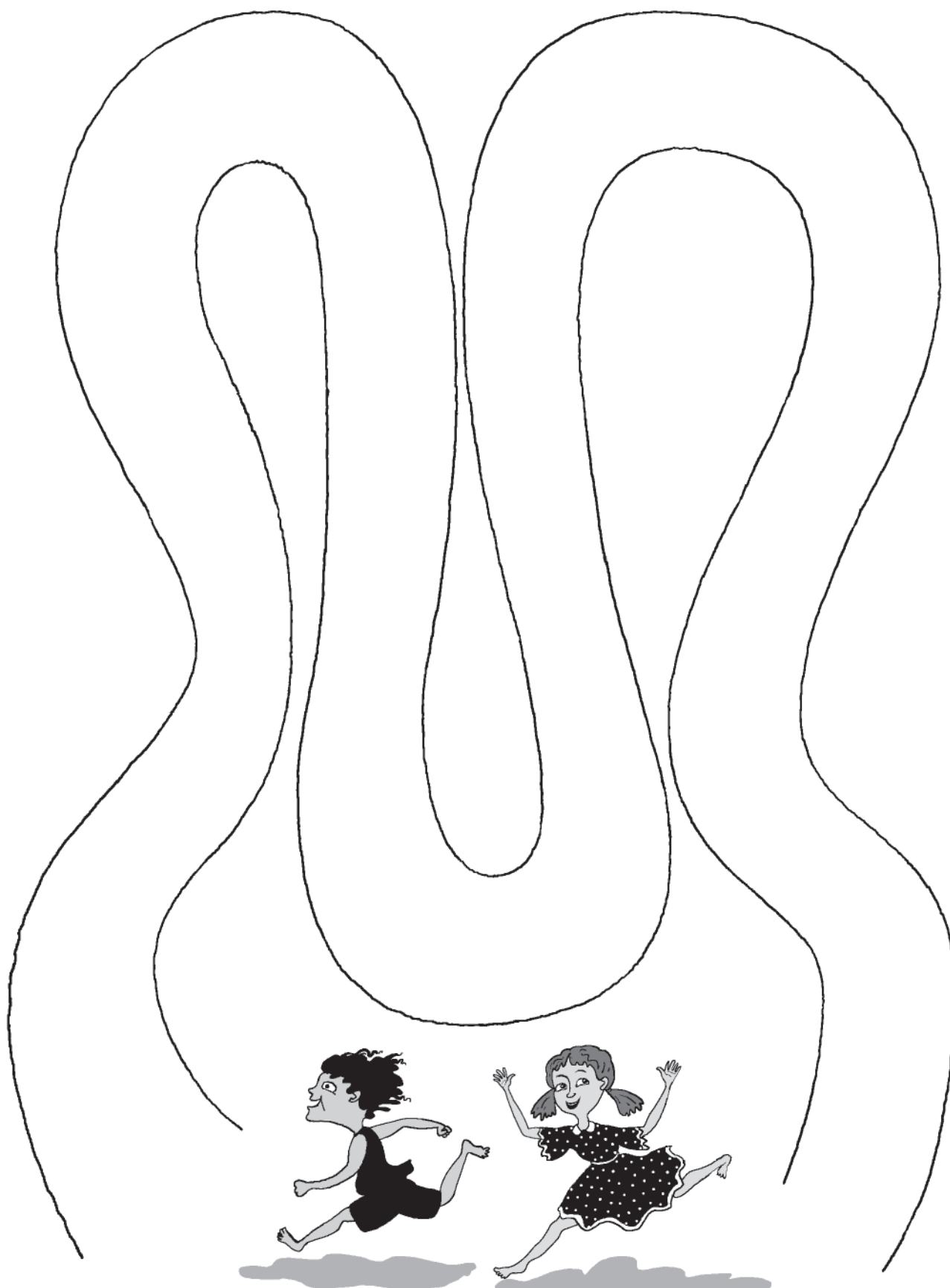
„No a tam, kde je zem hodně mokrá a nedá se tam hrát golf, roste vřes a skáčou žáby.“

Horní oblouk kreslíme zleva doprava.

„Umějí tam děti také běhat tak rychle jako u nás?“ nedalo to Máně.
„To určitě ano. Můžeme to hned zkusit.“

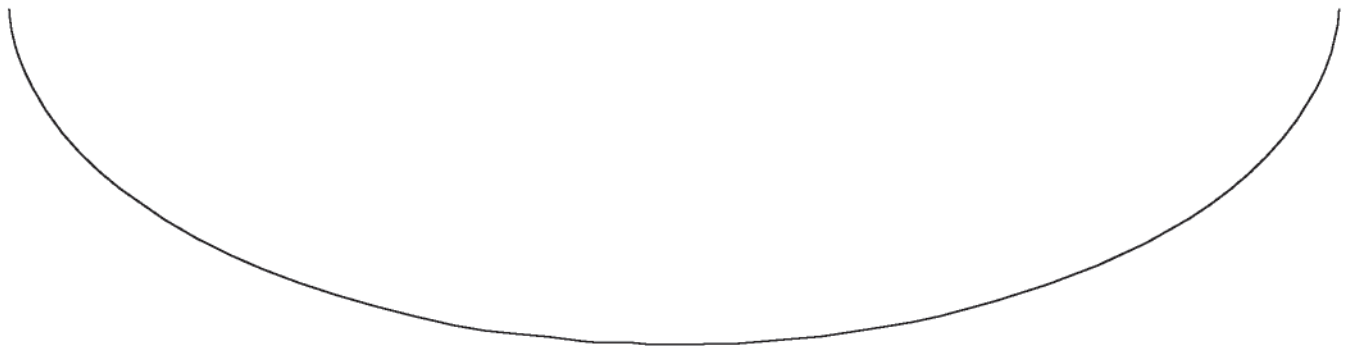
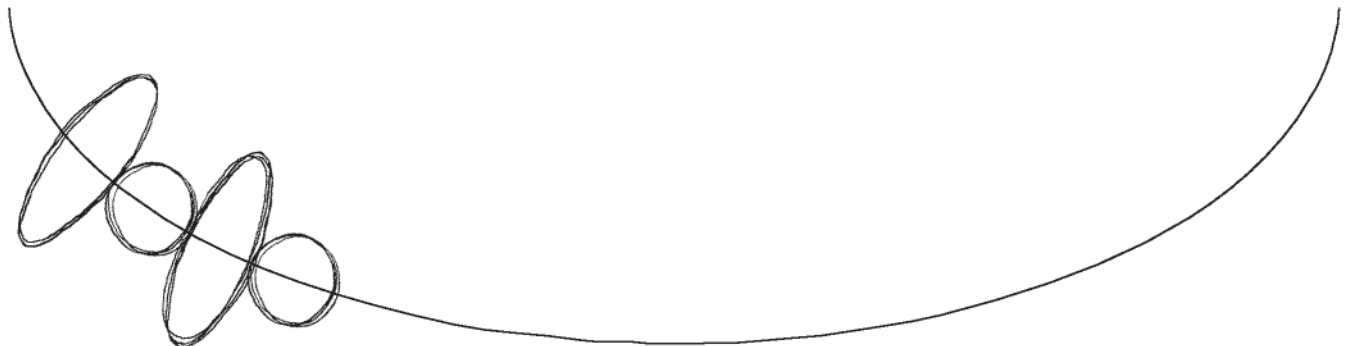
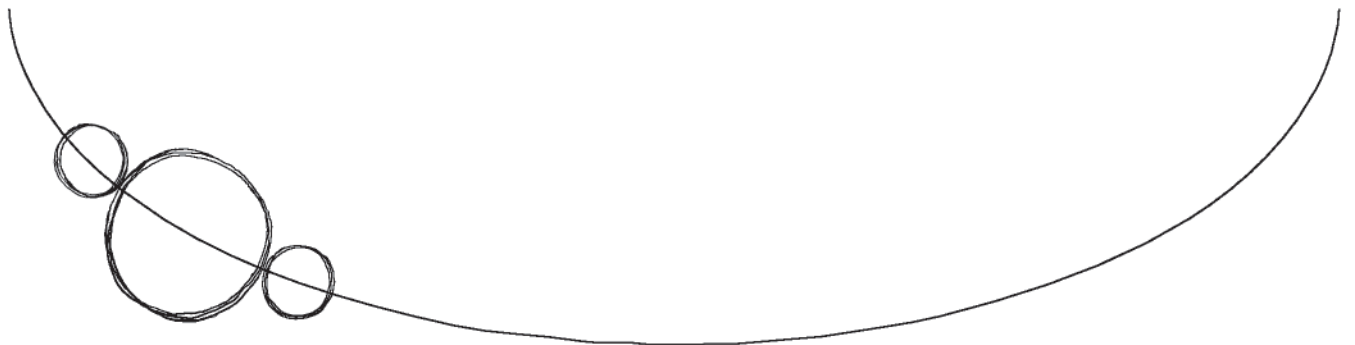
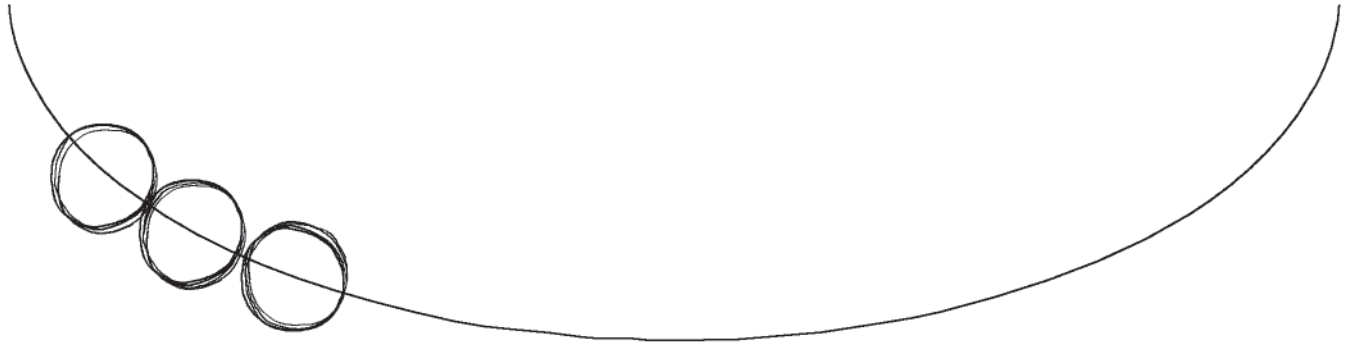
Vedeme dítě k uvolněnému, plynulému pohybu, kresbě jedním tahem.

„A jaké jsou maminky skotských dětí?“

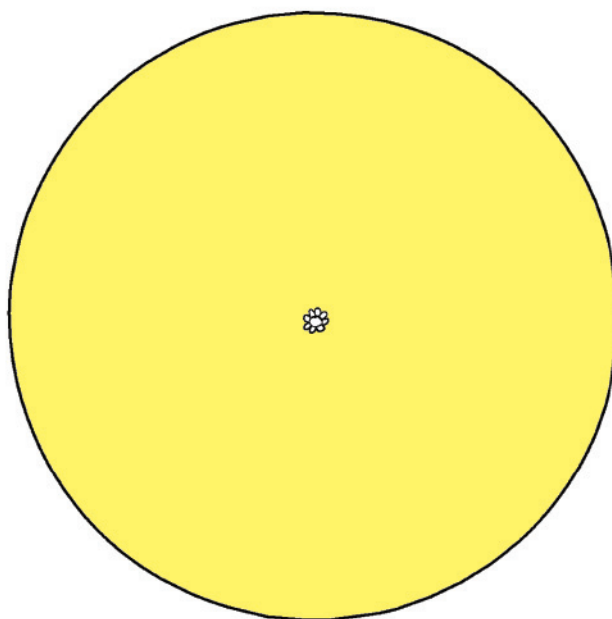
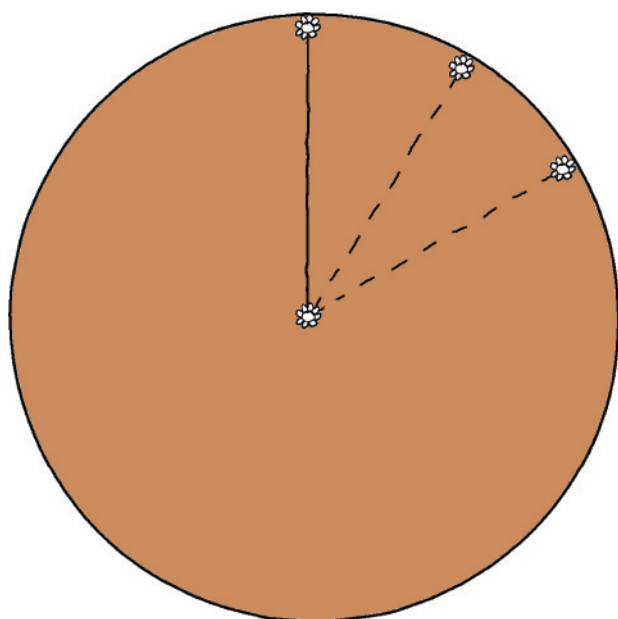
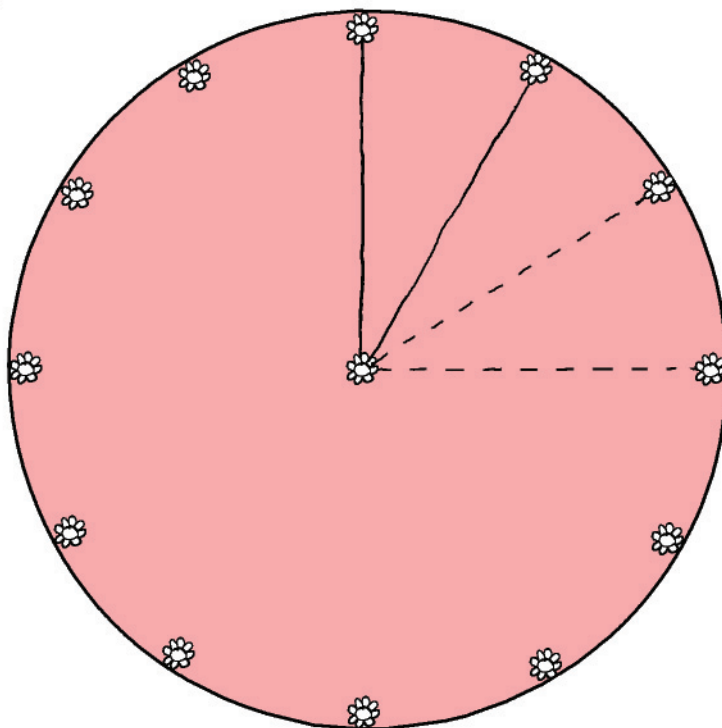
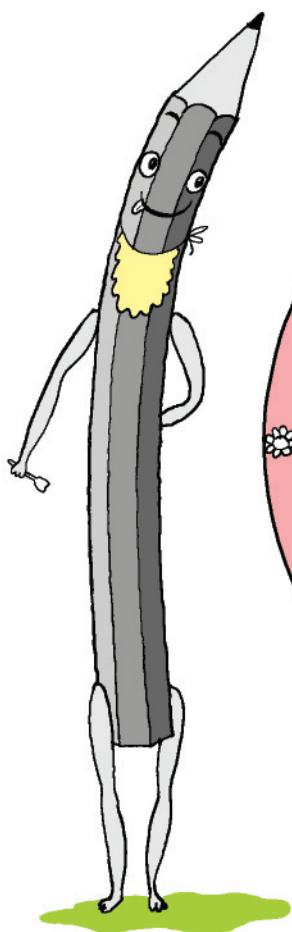
„Stejně jako naše. Mají své děti rády a starají se o ně. Na krku nosí podobné korále, jako maminky u nás.“

Převážně malé kruhy, odlišení kruhu a oválu. Každý tvar opakovaně obtahujeme.

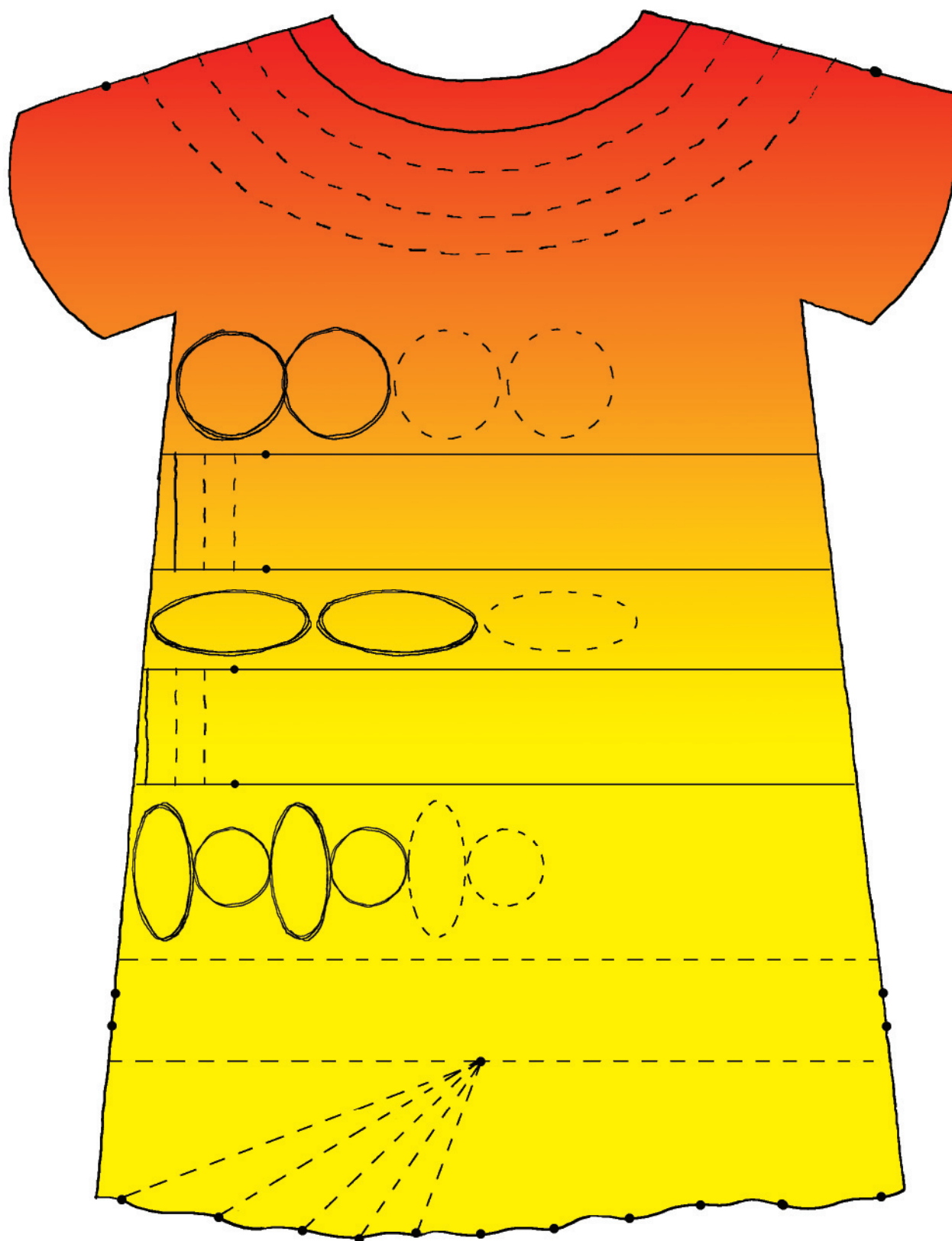
„Nejlepší na cestách s architektem Cihličkou je návrat domů. Paní Cihličková upeče na oslavu šťastného návratu dort. To je moc prima. Jen se o něj musí všichni rozdělit.“

Šikmou čárou vedeme od středu ven. Pomocí ve vedení čáry jsou opěrné body. Při kreslení neotáčíme papír.

„Pak architekt Cihlička vybalí z kufříku dárky. Minule přivezl paní Cihličkové šaty. Pravda, trochu jsme mu pomohly ty šaty domalovat,“ byly na svůj výtvar pyšné tužky.

Shrnutí předchozích tvarů ve zmenšené podobě. Pokud s nimi má dítě potíže, je vhodné vrátit se k prvnímu dílu publikace, zaměřit se na navození tvarů, jejich procvičování ve větší velikosti.

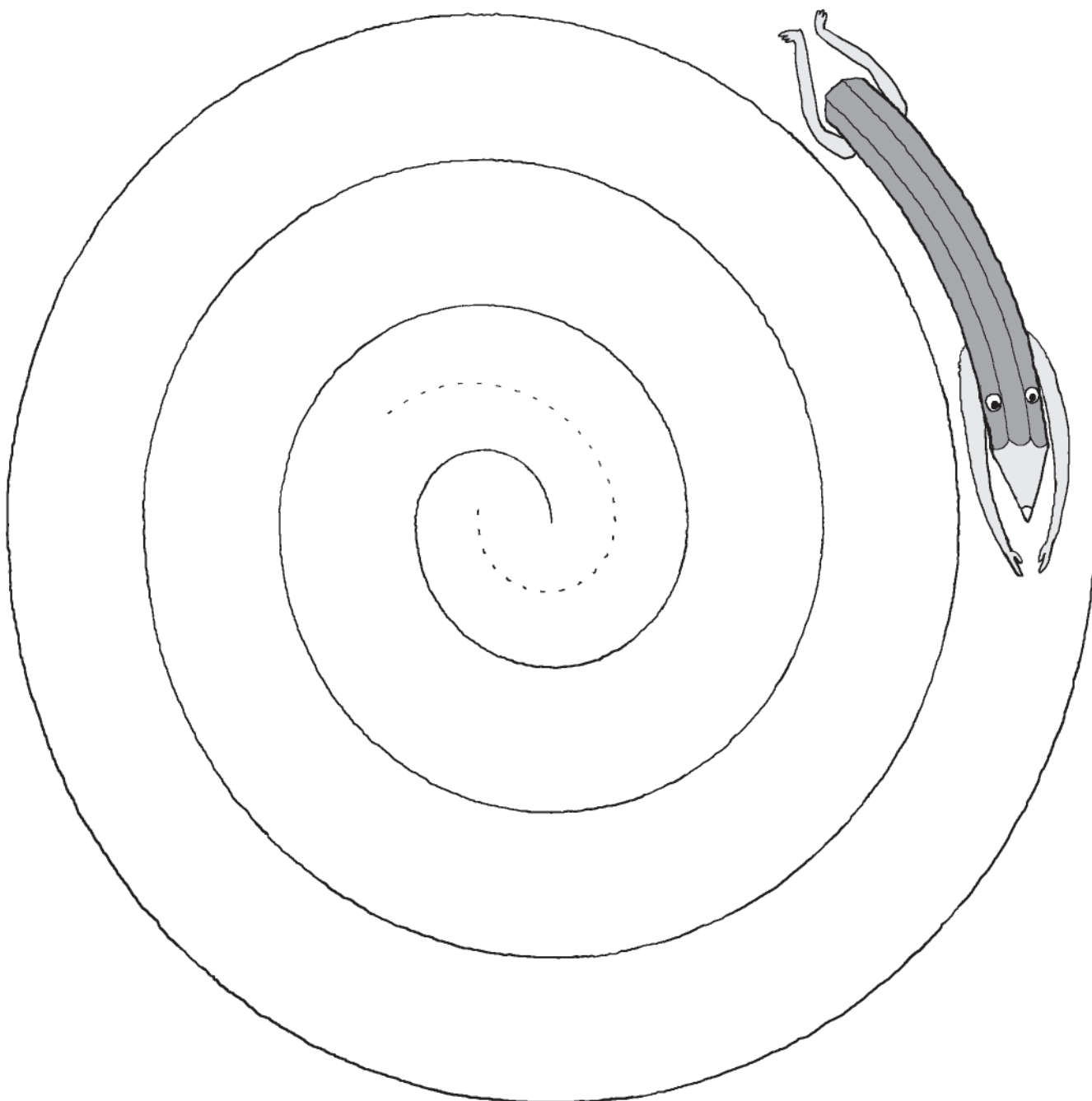

Tužky nezapomněly, že se chtěly podívat do zoologické zahrady. Hned to také pastelkám připomněly a ptaly se: „Ještě než půjdeme do zoo, povíte nám o ní něco?“

Máňa jim nejdříve pověděla novinku. Před zoologickou postavili pro děti bludiště. I ona tudy ráda běhala.

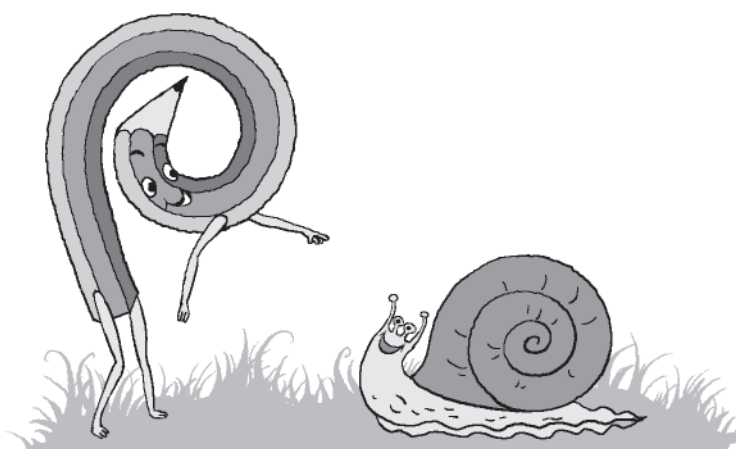
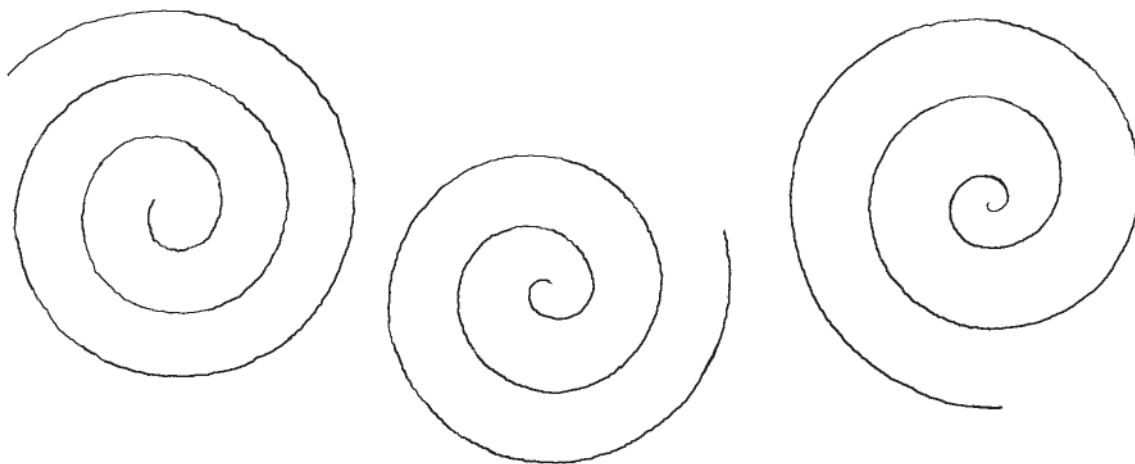
Nový prvek – spirála. Spirála je náročná na koordinaci a odhad vzdálenosti mezi čarami, které se nedotýkají předchozí linie, postupně se zvětšují. Spirálu pro dítě můžeme motivovat jako bludiště, hlemýžďe apod. Pozor na motivaci klubíčkem, kdy dítě spirálu může chápat jako motanici, kde se jednotlivé čáry mohou překrývat.

Bludiště je vhodné nejdříve projíždět prstem. Při nácviu si můžeme vybrat ze dvou variant. Buď dítě projíždí prstem, později tužkou, přímo po předkreslené stopě nebo kreslí mezi čáry, pak předkreslená spirála slouží jako dráha. Při navození můžeme zkusit obě varianty, vybíráme vhodnější.

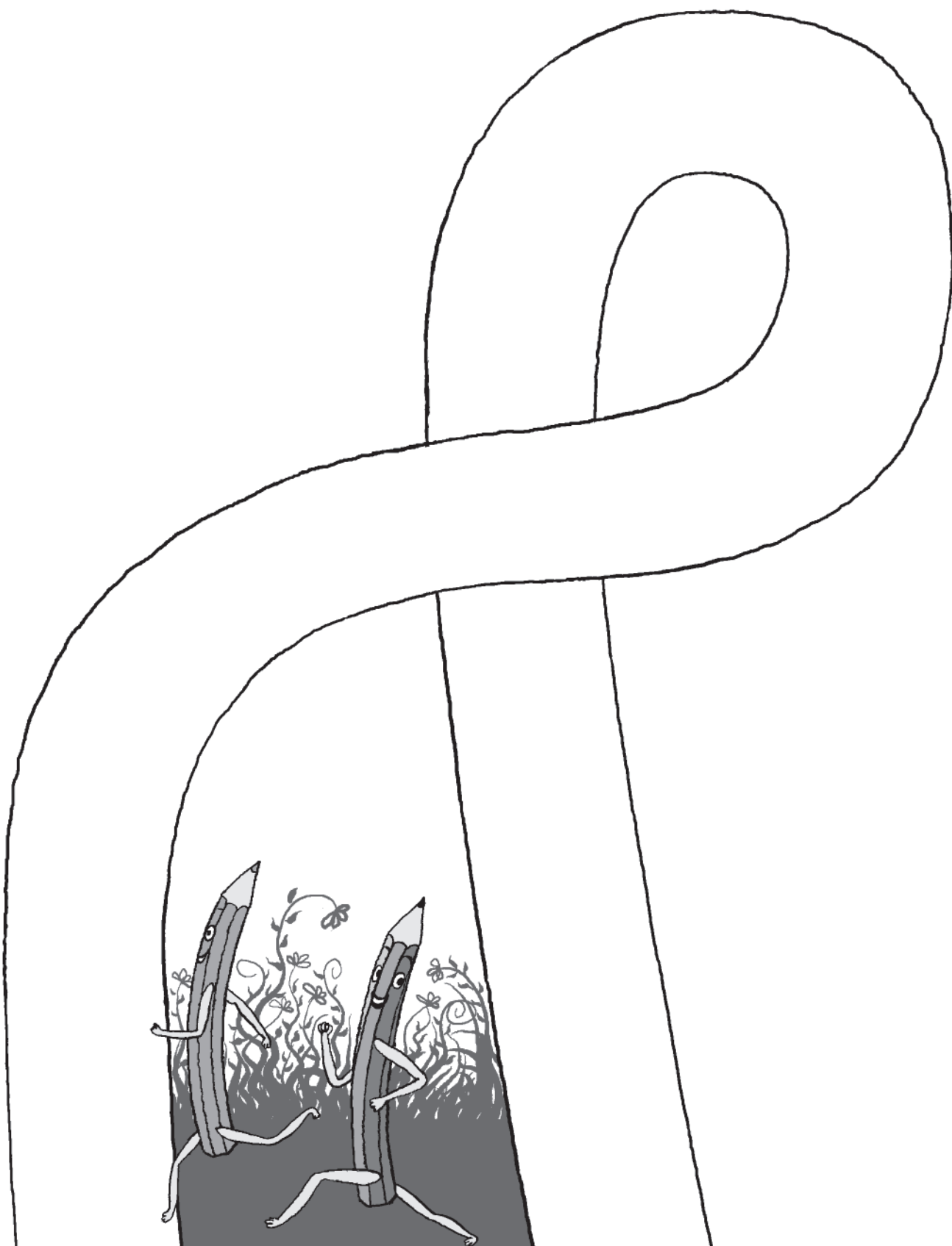
„To bludiště je skoro jako hlemýždi,“ zdálo se tužkám. „Hlemýždě my také dovedeme dobře kreslit.“

U spirál dbáme, aby se jednotlivé linie vzájemně nepřekrývaly. Jestliže se dítěti nepodaří dodržet odstup od předchozí čáry, je vhodné kresbu ukončit a začít spirálu novou. Zpočátku může být náročný zejména střed spirály. Proto jej můžeme předkreslit, dítě předkreslený střed spirály obtáhne a plynule pokračuje zvětšováním spirály.

„Hlemýždi se moc rychle nepohybují, zato my dokážeme do zoo běžet rychle,“ navrhla Máňa.

Snažíme se o uvolněný, plynulý pohyb, kresbu jedním tahem. První pokusy nácvičku obtažení smyčky, uvědomování si směru vedení čáry, její překřížení.

Boženka si vzpomněla ještě na něco: „Víš Máňo, v zoologické je vždy lépe, když svítí sluníčko. Nakreslíme sluníčka, abychom ho přivolaly a celý den bylo hezky.“

Šikmá čára v náročnější podobě. Čára je vedena z mezikruží a již nejsou plně vyznačeny body napomáhající odhadu směru. Pokud je úkol obtížný, pomůžeme pomocnými body a postupně se k prvku vracíme bez opěrných bodů. Kreslíme od středu ven.

